

zamkniętych naczyniach. Wydawanie i zużywanie wydanych surowców trujących powinno odbywać się pod ścisłą kontrolą.

§ 84. Przechowywanie stłuczki szklanej na terenie zakładu jest dozwolone tylko w miejscach wyznaczonych i ogrodzonych.

XI. Przepisy higieniczno-sanitarne.

§ 85. 1. Huty szkła i zakłady szklarskie powinny posiadać urządzenia higieniczno-sanitarne zgodne z obowiązującymi przepisami, a ponadto:

- 1) w nowo budowanych lub przebudowywanych hutach szkła oddziały zestawiań, pomocnicze oddziały ceramiczne, oddziały trawienia i wykwaszania, oddziały produkcji waty szklanej powinny posiadać osobne szatnie na odzież domową i na odzież specjalną,
- 2) oprócz umywalk należy urządzać natryski dla wszystkich pracowników hut szkła i zakładów szklarskich, z tym że jedno sitko natryskowe powinno przypadać najwyżej na 8 pracowników zatrudnionych jednocześnie,
- 3) w nowo budowanych lub przebudowywanych zakładach należy między szatniami na odzież domową i ochronną urządzić natryski i umywalnie (pkt 1 i 2),
- 4) nowo budowane lub przebudowywane huty szkła powinny posiadać pomieszczenie do oczyszczania odzieży ochronnej.

2. Przy halach wani i pieców szklarskich, maszynach Fourcaulta oraz przy pomieszczeniach pomocniczych oddziałów ceramicznych — szatnie, umywalnie, natryski i ustępy powinny znajdować się w bezpośrednim sąsiedztwie tych pomieszczeń. Dla pracowników zatrudnionych w innych pomieszczeniach szatnie i natryski mogą być centralne.

§ 86. 1. Stężenie pyłów we wszystkich pomieszczeniach nie powinno przekraczać następujących wartości:

- 1) stężenie pyłów zawierających wolną krzemionkę lub związki trujące — 180 cząstek w 1 ml powietrza,
- 2) stężenie innych pyłów nie trujących — 1800 cząstek w 1 ml powietrza.

2. Zakłady pracy zobowiązane są do przeprowadzania okresowych analiz powietrza w celu ustalenia w nim zawartości pyłów i gazów.

3. Okręsy dokonywania analiz wymienionych w ust. 2 oraz miejsca pobierania próbek do oznaczeń powinny być ustalone raz w roku przez komisję powołaną przez zakład pracy.

4. Jeżeli analizy wymienione w ust. 2 wykażą przekroczenie dopuszczalnych stężeń (ust. 1), kierownictwo zakładu ma obowiązek podjąć niezwłocznie skuteczne kroki w celu obniżenia stężeń pyłów lub gazów poniżej granicy dopuszczalności.

§ 87. Pracownicy zatrudnieni przy obsłudze czadnic i przy pracach związanych z używaniem kwasu fluorowodorowego lub siarkowego powinni być poddawani okresowym badaniom lekarskim co najmniej raz na pół roku. Pracownicy używający wspólnych „piszczeli” powinni być badani na choroby weneryczne i gruźlicę co najmniej raz na 3 miesiące.

XII. Przepisy końcowe.

§ 88. 1. Kierownictwo zakładu pracy obowiązane jest opracować na podstawie niniejszego rozporządzenia szczegółowe instrukcje dla poszczególnych stanowisk roboczych, uwzględniające rodzaj produkcji i warunki pracy w danym zakładzie.

2. Instrukcje wymienione w ust. 1 powinny być wprowadzone przez zakład pracy w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 89. 1. Przepisy niniejszego rozporządzenia dla istniejących zakładów pracy wchodzi w życie w następujących terminach:

- 1) przepisy § 6 pkt 1 — 4, § 13 ust. 1 i 2, § 21, § 52 ust. 1 i § 69 — po upływie trzech lat od dnia ogłoszenia,
- 2) przepisy § 9, § 14, § 16 ust. 1, § 55 ust. 1, § 75 ust. 2, § 83 ust. 1 — po upływie czterech lat od dnia ogłoszenia,
- 3) przepisy § 85 ust. 2 — po upływie pięciu lat od dnia ogłoszenia,
- 4) pozostałe przepisy nie dotyczące budynków nowo budowanych i przebudowywanych — z dniem ogłoszenia.

2. Dla nowo projektowanych lub przebudowywanych zakładów pracy przepisy rozporządzenia wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 90. Traci moc rozporządzenie Ministrów Pracy i Opieki Społecznej, Zdrowia oraz Przemysłu i Handlu z dnia 21 kwietnia 1949 r. o higienie pracy w hutach szkła (Dz. U. Nr 36, poz. 261).

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
St. Pietrusiewicz

Minister Przemysłu Ciężkiego: w z. I. Czerwiński
Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwarzalności:

A. Żebrowski

138

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 13 kwietnia 1960 r.

w sprawie wypowiedzenia przez Norwegię Porozumienia dotyczącego tymczasowego stosowania projektów międzynarodowych Konwencji celnych w sprawie turystyki, w sprawie handlowych pojazdów drogowych i w sprawie międzynarodowego przewozu drogowego towarów, podpisanego w Genewie dnia 16 czerwca 1949 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. IV § 1 Porozumienia dotyczącego tymczasowego stosowania projektów międzynarodowych Konwencji celnych w sprawie turystyki, w sprawie handlowych pojazdów drogowych i w sprawie międzynarodowego przewozu drogowego towarów, podpisanego w Genewie dnia 16 czerwca 1949 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 70, poz. 437), zostało notyfikowane Sekretarzowi

Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 2 marca 1960 r. wypowiedzenie przez Norwegię powyższego Porozumienia w części dotyczącej projektu międzynarodowej Konwencji celnej w sprawie międzynarodowego przewozu drogowego towarów.

Minister Spraw Zagranicznych: A. Rapacki